

การพัฒนาและอนาคตของเพศศาสตร์

โกวิท คำพิทักษ์

ภาควิชาสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

The Development and Future of Sexuality

Kovit Compitak

Department of Obstetrics & Gynecology Faculty of Medicine Khon Kaen University

คำว่าเพศศาสตร์ (Sexuality) เริ่มนำมาใช้แพร่หลายในศตวรรษที่ 19 โดยนำคำของนักชีววิทยา และสัตววิทยาที่ใช้ในช่วงปี ค.ศ. 1800 มาใช้ โดยนำมาจากภาษาละติน คำว่า Sexus ซึ่งแปลว่าธรรมชาติ เดิมคำว่าเพศศาสตร์ถูกใช้ในความหมายแคบ ๆ คือ พฤติกรรมทางเพศทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการกระตุ้นทางเพศและการสืบพันธุ์ ในทางจิตวิเคราะห์เพศศาสตร์ถูกใช้ในความหมายกว้างกว่าโดยรวมถึงความรักเข้ามาด้วย โดยเฉพาะความรักในเชิงชู้สาว มีผู้กล่าวไว้ว่าความรักเป็นกระบวนการพื้นฐานของสังคม ซึ่งประกอบกันขึ้นเป็นมนุษยชาติ โดยบุรุษและสตรีเหล่านั้นนอกจากจะมีหน้าที่ในการสืบพันธุ์เพื่อผลิตประชากรรุ่นใหม่แล้ว พวกเขายังต้องการความเข้าใจและเอาใจใส่อีกด้วย

เมื่อเริ่มต้นของมนุษยชาติการสืบพันธุ์และให้กำเนิดบุตรถือเป็นหน้าที่ที่สำคัญ กระบวนการทางสังคมในการเลือกคู่และการแต่งงานได้ถูกจัดขึ้นเพื่อหน้าที่นี้ ในยุคของพ่อเป็นผู้ปกครอง อำนาจเด็ดขาดต่อภรรยาและบุตรตกอยู่กับบิดารวมถึงเรื่องการมีเพศสัมพันธ์และการเลือกคู่ เมื่อกระบวนการทางสังคมของมนุษยชาติเริ่มเปลี่ยนแปลงไปบทบาทของพ่อได้ถูกปรับปรุงแก้ไขโดยสังคมและวัฒนธรรม การเลือกคู่โดยคำนึงถึงความรัก และการต้องการมีคู่ครองเพียงคนเดียว นอกจากนี้ในสังคมปัจจุบันการเลือกคู่หรือกิจกรรมทางเพศยังคำนึงถึงเรื่องสิทธิส่วนบุคคลเพิ่มเข้ามาอีกด้วย

การคำนึงถึงสิทธิส่วนบุคคลในด้านเพศสัมพันธ์อาจรวมถึงการเพิ่มขึ้นของเสรีภาพในด้านความคิดและการกระทำของบุคคลในปัจจุบัน

เพศสัมพันธ์นอกจากจะเป็นหน้าที่หลักทางชีววิทยาของมนุษย์แล้วยังช่วยลดความเครียดในการดำรงชีวิตจากการกระตุ้นต่ออวัยวะเพศ ความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์จึงจัด

เป็นผลพลอยได้ที่สำคัญของการมีเพศสัมพันธ์ นอกจากการสืบเผ่าพันธุ์หรือการขยายเผ่าพันธุ์ของมนุษย์ดังนั้นเพศศาสตร์จึงรวมถึงความสุขที่สำคัญของมนุษย์ที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ อย่างไรก็ตามยังมีความเชื่อดั้งเดิมที่กล่าวถึงเพศสัมพันธ์ว่ามีไว้เฉพาะการทำหน้าที่สืบเผ่าพันธุ์ โดยจัดความสุขที่เกิดขึ้นว่าเป็นบาปที่ต้องชำระล้างออกไป สตรีมีหน้าที่ในการตั้งครรภ์และการเลี้ยงดูบุตรซึ่งเป็นผลจากการมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้นสังคมจึงเริ่มผูกเรื่องเพศศาสตร์และการเจริญพันธุ์ (reproduction) เข้าไว้ด้วยกัน ด้วยเหตุดังกล่าวหญิงหรือชายที่ต้องการมีคู่จึงต้องเลือกคู่ของตนให้เหมาะสมกับคุณสมบัติด้านเพศ และด้านการเจริญพันธุ์รวมไว้ในคนเดียว

การพัฒนาด้านเพศศาสตร์

การพัฒนาด้านเพศศาสตร์เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาสังคม การพัฒนาด้านเพศศาสตร์ในปัจจุบันเกี่ยวข้องกับสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล ตามทฤษฎีวิวัฒนาการของดาร์วินเมื่อมีความแตกต่างเกิดขึ้น ธรรมชาติจะเป็นผู้เลือกเอาความแตกต่างที่ดีมีประโยชน์และคงความมีประโยชน์นั้นไว้และรองนกว่าจะมีความแตกต่างอื่นที่มีประโยชน์มากกว่าขึ้นมาทดแทนในสังคมด้านเพศศาสตร์หรือเพศสัมพันธ์ก็เช่นเดียวกัน สังคมได้ให้ความสำคัญกับสิ่งต่าง ๆ มากมายที่เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ภาวะทางเศรษฐกิจ อำนาจ ความรัก และอื่น ๆ ซึ่งเป็นผลเกี่ยวข้องจากกระบวนการทางสังคม ถ้าภาวะดังกล่าวยังคงมีประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติจริงก็จะมีการคงอยู่ของภาวะดังกล่าวต่อไป ในทฤษฎีด้านเพศศาสตร์ที่คำนึงถึงสิทธิเสรีภาพ ส่วนบุคคลดังในปัจจุบัน โดยเฉพาะในสังคมระบบเปิดที่ต้องคำนึงถึง คือ โครงสร้างของการดำรงชีวิต และการสืบเผ่าพันธุ์ ซึ่งส่งผ่านโดยกระบวนการของการมีเพศ

สัมพันธ์เดิมที่เพศศาสตร์ถูกควบคุมโดยระบบศีลธรรม (morality) เป็นสำคัญ กล่าวคือพฤติกรรมทางเพศแบบดั้งเดิมถูกควบคุมโดยศีลธรรมและความคาดหวังของสังคม เมื่อการควบคุมดังกล่าวมีการเปลี่ยนแปลงไปจึงเป็นที่นำศึกษาและติดตามอย่างใกล้ชิดว่าจะเกิดผลอย่างไรต่อการวิวัฒนาการของเพศศาสตร์ในอนาคต

การพัฒนาการของเพศศาสตร์ สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ยุค คร่าว ๆ ดังนี้

1. ยุคบิดาธิปไตย (Male dominance and hierarchy)
2. ยุคความรักแบบโรแมนติก (Romantic love)
3. ยุคปัจจุบัน (Modern sexuality)

1. ยุคบิดาธิปไตย

ในยุคของชายเป็นใหญ่และยุคขุนนาง การแลกเปลี่ยนของมีค่าและสตรีถือเป็นสิ่งที่ถูกต้องและเพศศาสตร์ก็จัดอยู่ในกระบวนการที่สำคัญของการคงอยู่ของชนเผ่า สตรีและเด็กจะถูกปกป้องอย่างดีจากศัตรูภายนอก เมื่อสังคมข้ามเข้าสู่ยุคของบิดาเป็นใหญ่ในบ้าน เพศชายสามารถแสดงออกอย่างเสรีในด้านเพศต่อภรรยา หญิงรับใช้ ทาส หรือโสเภณี โดยหน้าที่ของสตรีมีเพียงการสร้างความพึงพอใจในด้านเพศต่อชายและการเลี้ยงดูบุตร เมื่อศึกษาถึงเพศศาสตร์ในช่วง 200 ปี ที่แล้วมา ในภาษากรีกคำว่า "aphrodisia" หมายถึง การแสดง กิริยา หรือการสัมผัสซึ่งกระตุ้นความต้องการทางเพศ พฤติกรรมทางเพศและการเร้าอารมณ์ถูกพัฒนาผ่านทางอาหาร การแต่งงาน นครโสเภณีและการมีเพศสัมพันธ์กับเด็กชาย โดยมีการควบคุมเรื่องอาหาร การออกกำลังกาย การนอน การสืบพันธุ์ให้มีความสอดคล้องกัน ปัญหาทางเพศทุกชนิดไม่สามารถนำมาพูดคุยกันได้ จนกระทั่งล่วงเข้าสู่ยุคของสังคมคริสเตียน เพศสัมพันธ์ในสมัยกรีกไม่จำเป็นที่จะมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาเท่านั้น ยังสามารถมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณี ภรรยาลับหรือทาสได้อีกด้วย โดยภรรยาต้องให้ความซื่อสัตย์ต่อสามีเท่านั้น ในยุคกรีกการแต่งงานได้รับการยอมรับและถือเป็นพิธีศักดิ์สิทธิ์

ในยุคโรมันมีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อเพศหญิง โดยสถานภาพของเพศหญิงจะมีความสำคัญขึ้นเมื่อพิธีแต่งงานถูกจัดขึ้นโดยความสมัครใจ และการแต่งงานโดยความสมัครใจก็เริ่มได้รับการยอมรับเพิ่มขึ้นในยุคกลาง เพศสัมพันธ์ถูกดำเนินไปโดยผ่านพิธีการแต่งงาน ทำร่วมเพศจำนวนครั้งและกระบวนการทางเพศสัมพันธ์ถูกนำมาศึกษาและพูดคุยกันอย่างแพร่หลาย ในขณะที่เดียวกันเพศศึกษายังถูกรังเกียจว่าเป็นของสกปรก การสืบพันธุ์ได้รับการยอมรับเพียงเพื่อการผลิตบุตรและธิดา มีการกล่าวถึง ความบริสุทธิ์ (virginity) ในสตรีเพศ เพศสัมพันธ์ระหว่างเครือญาติ และ

ความไม่สมดุลในชีวิตแต่งงาน

ในศตวรรษที่ 17 และ 18 เด็กได้ถูกนำมารวมเข้ามาอยู่ในเรื่องของเพศศาสตร์มีการกล่าวถึงโทษของการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง พฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติและสุขภาพ

ยุคความรักแบบโรแมนติก

ความรักแบบโรแมนติกเกิดขึ้นโดยสมมุติว่ามีคนเพียงคนเดียวที่เกิดมาเพื่อเป็นคู่ครองและลงท้ายด้วยการแต่งงาน

ในยุคศักดินา การแต่งงานถูกจำกัดอยู่เฉพาะกับกลุ่มชนชั้นสังคมเดียวกันซึ่งเป็นวิธีที่สามารถรักษาทรัพย์สินสมบัติให้คงอยู่เฉพาะกับกลุ่มชนชั้นสูง เมื่อความรักถูกนำมาเป็นสัญลักษณ์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ก็พบผลเสียของเรื่องนี้เกิดตามมา ด้วยสมมุติฐานที่ว่าบุคคลควรรักกับคนที่รักตนและพยายามรักษาคุณภาพของความสัมพันธ์นั้นไว้ ทำให้เกิดแรงกดดันระหว่างเพศชั้น

ในศตวรรษที่ 18 ชนชั้นกลางเริ่มกล่าวขวัญถึงความไม่ถูกต้องศีลธรรมของระบบบิดาธิปไตย ในศตวรรษที่ 19 ได้มีการขับเคลือบของขบวนการสังคมนิยมเพื่อเปลี่ยนสัญลักษณ์ของความรักเป็นเพียงเพื่อนร่วมอุดมการณ์ อย่างไรก็ตามความคิดดังกล่าวก็ไม่ประสบความสำเร็จ ในระหว่างนี้ความคิดเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพทำให้นักคิดเริ่มพัฒนาศักยภาพของตน รูปแบบของความรักได้ถูกกำหนดขึ้นมามากมายผ่านทางวรรณกรรม บทภาพยนตร์ และโดยการศึกษาหาความรู้ ความรักก็ยังคงเป็นปัจจัยในการหาผู้ซึ่งจะส่งผลให้มีการแต่งงานต่อไป

ในศตวรรษที่ 19 ความรักเป็นเพียงเหตุผลเดียวสำหรับการเลือกคู่ อิทธิพลของบิดามารดาต่อการเลือกคู่ของบุตรได้ลดลงไปและรูปแบบโรแมนติกถือว่าเป็นมาตรฐานสังคม ในความเป็นจริงมีความขัดแย้งกันระหว่างความคิดที่ว่าความรักเป็นพื้นฐานของสังคมหรือความรักเป็นเพียงตัวกลางในการติดต่อสื่อสาร เนื่องจากว่าความรักเป็นความรู้สึกที่มีแก่กันและกัน ดังนั้นความรักจึงน่าจะเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาการและเป็นพื้นฐานของสังคม จากสังคมที่มีการแบ่งชนชั้นในอดีตจนถึงปัจจุบันซึ่งแบ่งกลุ่มตามหน้าที่ในสังคม ความรักก็ยังคงอยู่

กระบวนการทางเพศถือว่าเป็นสัญลักษณ์ของกลไกหรือว่าเป็นของมีค่าที่แท้จริงของความรักที่ถูกสร้างขึ้นระหว่างคู่ชายหญิง หรือเป็นเพียงสิ่งที่ทำลายไปเพื่อให้เพศสัมพันธ์สมบูรณ์

ในปัจจุบันความรักได้ถูกนำมาใช้เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของครอบครัวและความสัมพันธ์ คล้ายกับการใช้เงินในระบบเศรษฐกิจและการใช้อำนาจในการปกครอง ความรักยังเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ ซึ่งบ่งบอกว่าเป็นคุณค่าที่แท้

จริงของความรัก ความรักเป็นสิ่งถูกต้องเพียงอย่างเดียวในการหาคู่ครอง ปัจจัยอื่น ๆ เช่น รายได้ ชั้นของสังคม หรือแม้แต่วางหน้าตาที่ถูกจัดเป็นอันดับรองในการตัดสินใจเลือกคู่

ความต้องการของการมีเพศสัมพันธ์ในปัจจุบันได้เพิ่มสิทธิในการต้องถึงจุดสุดยอด (orgasm) เข้ามาเกี่ยวข้องกับกระบวนการมีเพศสัมพันธ์อีกด้วย

ในยุคของสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล เพศสัมพันธ์ถูกรวมเข้ามาอยู่กับความรัก ครอบครัวและการศึกษา ความรักในยุคนี้คงอยู่เฉพาะตัวตนของคนที่ยึดมั่นตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงที่สุด โดยแสดงออกในด้านการงานอย่างเปิดเผย ซึ่งอาจมีผลเสียต่อสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่นๆ และความรักได้ถูกวางค่าไว้ยิ่งใหญ่มากกว่าพิธีแต่งงาน

ความรักในปัจจุบันได้ลดความเข้มข้นของอารมณ์และความรู้สึก ซึ่งความรักในปัจจุบันได้แตกต่างไปจากในยุคอดีต ความพึงใจ (intimacy) ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของความรักและการมีเพศสัมพันธ์ได้ถูกพัฒนาขึ้นตอนอย่างรวดเร็ว

เพศศาสตร์ในปัจจุบัน

เมื่อมีการพัฒนาของสังคมต่อไป เพศศาสตร์ได้ถูกแบ่งตามหน้าที่ให้เป็นที่ไปเพื่อการตอบสนองความต้องการทางเพศและการสืบพันธุ์ ซึ่งหน้าที่ทั้งสองได้ถูกผสมผสานกันโดยชนชั้นกลางในศตวรรษที่ 19 ในลักษณะความรักแบบโรแมนติก ซึ่งการพัฒนาชีวิตคู่ดังกล่าวนี้ก็เริ่มมีปัญหาเมื่อคำนึงถึงเรื่องสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล ซึ่งถูกจำกัดในฐานะที่เป็นคู่สามีภรรยา เพศศาสตร์ในแง่ ศีลธรรมและเพศสัมพันธ์ถูกแยกออกจากกัน ในแง่ศีลธรรมถูกใช้เพื่อการขยายเผ่าพันธุ์ และในแง่เพศสัมพันธ์เพื่อการตอบสนองความต้องการทางกาย

ในปัจจุบันการเรียกร้องเกี่ยวกับการถึงจุดสุดยอดได้แพร่กระจายเข้าไปในสังคมตะวันตก ในแนวคิดของชาวโปรเตสแตนต์ผ่านงานของ Martin Luther ที่กล่าวว่างานแต่งงานมีเพียงทำให้การมีเพศสัมพันธ์นั้นถูกต้องเท่านั้น แต่ยังคงทำให้คู่สมรสมีความพึงพอใจในด้านเพศรสด้วย ซึ่งส่งผลปรากฏต่อคู่สมรสในยุคปัจจุบันด้วยความเชื่อดังกล่าว การถึงจุดสุดยอดจึงเป็นหน้าที่และความจำเป็น แต่ก็มีผู้โต้แย้งว่าการจัดจ้อยอยู่ที่การถึงจุดสุดยอดโดยเฉพาะในเพศหญิงกลับทำให้เกิดความเครียดและปัญหาใหม่ ๆ ในยุคปัจจุบัน

ยุคของความรักและเพศสัมพันธ์ได้เปลี่ยนผ่านไปอย่างรวดเร็ว ได้เกิดชนิดของความสัมพันธ์ขึ้นใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ให้ความสัมพันธ์คงอยู่ในระยะยาว นั่นคือความสัมพันธ์กันในฐานะเพื่อนซึ่งอาจมีบุตรเป็นตัวเชื่อมระหว่างกลางหรือไม่ก็ได้ นอกจากนี้ในปัจจุบันนี้ยังมีเด็ก

จำนวนมากที่เกิดมาโดยมีเพียงมารดาเท่านั้น ความสัมพันธ์ในระยะยาวระหว่างคู่สมรสได้สูญเสียความแข็งแกร่งและอิทธิพลลงไปมาก ดังนั้นคำว่ารักซึ่งเดิมถือว่าเป็นรหัสเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ของคู่รักและสังคมได้ถูกเปลี่ยนรูปแบบไปเป็นไปไม่ได้หรือไม่ที่ความรักแบบโรแมนติกที่ถูกพัฒนาโดยนักร้อง นักเขียนนวนิยายหรือภาพยนตร์รักอมตะได้ใกล้ถึงจุดอวสานจากเดิมซึ่งเชื่อว่าความรักส่งผลให้เกิดการแต่งงานและมีบุตรหลานซึ่งเป็นการสืบเผ่าพันธุ์และคงความสัมพันธ์ระยะยาวระหว่างกันไว้

อย่างไรก็ตามการกล่าวถึงเพศสัมพันธ์ว่าเป็นการแสดงออกถึงความรักเป็นสิ่งที่ยังเกิดขึ้นในยุคปัจจุบัน ในปัจจุบันความรักถือเป็นเรื่องเล็กน้อยที่ไม่มีความยั่งยืน ในยุคของสิทธิมนุษยชนเบงบาน ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันรวมทั้งคู่สามีภรรยาที่มีสิทธิเท่าเทียมกันกับเพื่อนบ้านหรือคนรู้จัก ความซาบซึ้งในรสรักอ่อนด้อยลง ความเป็นอิสระทำให้ความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นเหมือนความสัมพันธ์ฉันทน์เพื่อน เพื่อเป็นการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลดังในยุคแห่งสิทธิเสรีภาพความหมายของคำว่ารักจึงถูกเปลี่ยนแปลงใหม่

ด้วยความพยายามที่จะคงความรักระหว่างคู่ของตัวเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของหน้าที่ของครอบครัว ในปัจจุบันเป็นที่ทราบดีว่าความรักได้จัดจางหายไปอย่างรวดเร็ว แต่เด็ก ๆ ที่เป็นผลจากความสัมพันธ์ของพวกเขา ยังคงต้องการความรักและความเอาใจใส่ไปอีกระยะหนึ่ง

เพศศาสตร์ในอนาคต

อนาคตของเพศศาสตร์ขึ้นอยู่กับภาระคงอยู่ของกระบวนการสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล ผลดังกล่าวที่เกิดขึ้นกับยุโรปคือการมีครอบครัวที่มีบุพการีเพียงคนเดียวเป็นจำนวนมาก และผลตามมาก็คือการเรียนรู้เรื่องสังคมของเด็กและความอ่อนแอทางเศรษฐกิจของครอบครัว

กระบวนการสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลทำให้ชีวิตคู่ไม่ต่างอะไรกับสัตว์ชั้นต่ำที่อาศัยอยู่ในระบบปิด ซึ่งมีความต้องการเพียงแค่มผสมพันธุ์และสืบเผ่าพันธุ์โดยไม่ต้องสนใจกับสังคม ดังนั้นอาจเป็นสิ่งที่เรียกว่าเพศศาสตร์ในอนาคต เมื่อมนุษย์ปิดตาตัวเองไปจากสิ่งแวดล้อม ไม่เพียงแต่ร่างกายเท่านั้นที่ได้รับผลกระทบกระเทือนแม้แต่จิตใจเองก็อาจยากที่จะทนทานภาวะนี้ได้

เมื่อสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคลพัฒนากว้างเกี่ยวกับการดำรงชีวิตที่เป็นไปโดยตัวเองเพื่อตัวเอง มนุษย์จึงให้ความสำคัญกับสุขภาพของตนเองสูงสุด เนื่องด้วยสุขภาพเกี่ยวข้องกับโดยตรงกับเพศสัมพันธ์ สถานการณ์ออกกำลังกาย (fitness) และเสริมความงามถูกผุดขึ้นและได้รับความนิยมนามากมาย ทั้งชายและหญิง การโฆษณาส่งเสริมการขายโดยใช้

สัญลักษณ์ทางเพศเพื่อกระตุ้นลูกค้ำวัยเจริญพันธุ์เป็นเครื่องยืนยันถึงวัฒนธรรมส่วนบุคคล แต่การเติบโตขึ้นของเพศศาสตร์ในปัจจุบันมีบางส่วนที่มีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับอดีต เช่น เป็นวิธีการได้มาซึ่งอำนาจวิธีหนึ่ง มีเหตุผลว่ามันถูกนำมาใช้เพื่อการดำรงชีวิตและสร้างชุมชนอำนาจ นอกเหนือไปจากวัตถุประสงค์แห่งความเป็นเสรีภาพ

มีผู้อธิบายเพศศาสตร์ในยุคใหม่ว่าเป็นรูปแบบซึ่งกระจายออกจากศูนย์กลาง อีสรระจากความต้องการเพียงแค่อิสพันธุ สตรีสามารถแสวงหาเพศสัมพันธ์เพียงแค่อุณหภูมิเป็นการเชื่อมโยงระหว่างเพศสัมพันธ์ตามแบบแผนและการหาความสุขส่วนตัว ในยุคใหม่เรื่องเพศจะเป็นไปตามธรรมชาติและแยกออกจากความต้องการในการสืบพันธุ์และการสร้างเครือญาติ ตลอดจนมีความต้องการที่มากขึ้นเกี่ยวกับการถึงจุดสุดยอดจากการมีเพศสัมพันธ์

ความเป็นอีสรระของการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งในอดีตถือว่าเป็นสิ่งที่ผิดแต่กลับได้รับการยอมรับว่าเป็นเรื่องปกติในปัจจุบัน โดยเฉพาะการนำไปพูดในสื่อสาธารณะในลักษณะเปิดเผยเป็นการดำเนินไปภายใต้วัตถุประสงค์ที่ว่าจะหาความรู้และความจริง

นอกจากนี้ความแข็งแรงของร่างกายมนุษย์ถูกนำมาเกี่ยวข้องกับเพศศาสตร์ ทำให้มนุษย์เกิดความเครียดและความเสี่ยงเพียงเพื่อให้ร่างกายมีส่วนร่วมในการกระตุ้น

ทางเพศ มีผู้ให้ความเห็นเกี่ยวกับร่างกายถูกนำไปรวมกับความสัมพันธ์ของผู้อื่น โดยเชื่อว่ามีผลให้เกิดความรู้สึกและความคิดเฉพาะแบบแยกส่วน การที่สังคมให้ความสำคัญกับความสมบูรณ์ของสัดส่วนของร่างกาย คนจึงให้ความสำคัญแก่ร่างกายในการเริ่มต้นความสัมพันธ์มากกว่าเหตุผลอื่น เช่น ความดี

โดยสรุปการพัฒนาการของเพศสัมพันธ์ในอนาคตน่าจะเป็นไปในลักษณะผสมผสาน เมื่อเสรีภาพถูกแทนที่เข้ามาร่วมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม มีผลให้เกิดการปรับตัวของสังคม เพื่อให้บทบาทถูกแสดงออกอย่างถูกต้อง

อย่างไรก็ดีเพศศาสตร์ยังคงมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินไปของชีวิตมนุษย์และร่างกายของเขาตั้งแต่ การปฏิสนธิ การเกิด การเป็นผู้ใหญ่ จนถึงการตาย

เอกสารอ้างอิง

1. Runkel Gunter. The Development and Future of Sexuality. 15th World Congress of Sexology. Paris, June 24; 28, 2001.
2. Phoenix, Charles H., Animal Sexual Behavior, in: Shills, David L. (Hg.), International Encyclopedia of the Social Sciences, New York 1968, P. 194, Sexual Behavior includes all responses directly associated with genital stimulation, whether homosexual or heterosexual.
3. Runkel, Gunter, Sexual Morality of Christianity, in: Journal of Sex & Marital Therapy, Vol. 24, No.2, April-June 1998.

